

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 016726 16 Увп
Бања Лука, 31.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз судјеловање Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби П. Р.С., С. з. Б. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 20.4.2015. године, тужене Републичке ..., у предмету деекспропријације, одлучујући о захтјеву заинтересованог лица К. Ж. из Д., заступан по пуномоћнику Ћ. Ш., адвокату из Б., за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 016726 15 У од 12.02.2016. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 31.5.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужилац се одбија са захтјевом за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба и поништен оспорени акт којим је уважена жалба заинтересованог лица К. Ж., поништено рјешење Републичке ..., Подручне ... Л. број ... од 23.01.2015. године и предмет враћен на поновни поступак.

Уважење тужбе суд је образложио разлозима да није спорно да је рјешењем о експропријацији број ... од 27.5.2009. године на приједлог Р. С. извршена експропријација некретнина к.ч. бр. ... (нп ...) зв. "Бара" у нарави њива 4. класе у површини од 920 м²; к.ч. бр. ... (нп ...) зв. "Бара" у нарави њива 4. класе у површини од 128 м² и к.ч. бр. ... (нп ...) зв. "Жажиште" у нарави њива 4. класе у површини од 6.593 м²; да су у првостепеном поступку утврђене све правно-релевантне чињенице па је тако утврђено да се ради о изградњи аутопута Б.-Д. за који је издата урбанистичко-техничка документација, односно да је Министарство за ... донијело рјешење број ... од 19.10.2012. године којим је дало одобрење за грађење аутопута, дионица П.-Д. (Ј.) као и допунско рјешење број ... од 30.01.2013. године којим је одобрено извођење припремних и других радова, па тужена као и заинтересовано лице не могу оспорити чињеницу да је изградња аутопута обиман и сложен посао који изискује дужи временски период изградње, па се код таквог стања ствари толеришу временски пропусти у смислу изградње појединих дионица пута; да је дужина аутопута 72 км, чија је изградња започета из правца Д., па синтагму "изведени знатнији радови" из одредбе члана 36. став 1. Закона о експропријацији („Сл. гласник РС“ број 112/06, 37/07, 66/08, 110/08 и 79/15, у даљем тексту: ЗЕ) треба посматрати кроз обимност и сложеност изградње таквог објекта јер је немогуће очекивати да се радови на изградњи тако сложеног објекта врше на свим дионицама истовремено и са истим интензитетом

изградње, па се приговори заинтересованог лица, а који су прихваћени од стране тужене не могу прихватити; да није основан приговор да се не може користити налаз вјештака урбанисте В. Ј. и њен закључак који је сачињен у другом предмету, јер се односи на цијелу трасу аутопута Б.-Д. и те чињенице се не могу измијенити новим налазом, а у којем је наведено да се локације које чине некретнине заинтересованог лица или других власника не могу посматрати одвојено, јер чине саставни дио једне грађевинске парцеле на којој се гради поменути објекат, а изградња објекта се одвија сукцесивно, тако да се на одређеној дионици обављају припремни радови док су на другим дијеловима дионице пута радови у поодмаклој фази, па цијенећи обим извршених радова на цјелокупној дионици аутопута може се сматрати да су изведени знатнији радови иако се на свим дионицама радови не одвијају жељеном динамиком, па будући да је изградња аутопута од јавног значаја, те да се ради о саобраћајници највишег ранга у путној мрежи Р. С., то се тужба указује основаном, због чега је ваљало оспорени акт поништити.

Благовремним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), заинтересовано лице оспорава њену законитост због повреде закона. Истиче да суд, након што правилно цитира одредбу члана 36. ЗЕ, погрешно изводи закључак да су радови изведени у претежном дијелу иако корисник експропријације није ничим доказао да је у року од 3 године од правноснажности рјешења о експропријацији предузео било какве радње, а предузимање административних радњи не представља извођење радова, а да нису извршени битнији радови до 29.5.2012. године потврђује и чланак објављен у „Гласу Српске“ 12. и 13.3.2016. године под насловом „Приоритет, изградња и категоризација путева“ у којем је наведено да је почетак изградње аутопута Б.-Д. 2014. година, а рок изградње 2017. година, а тај податак је изнијело ресорно министарство; да је неприхватљиво образложење у побијаној пресуди да су изведени знатнији радови када се констатује „да се динамика не одвија у жељеном ритму“ и да се ради о изградњи објекта од јавног значаја, па да би доношење другачије одлуке било супротно Закону и јавном интересу, али подносилац захтјева истиче да се не може кршити закон ради остваривања општег јавног интереса. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда укине.

Тужена је доставила предметни спис без одговора на захтјев.

Тужилац у одговору на захтјев истиче да су наводи захтјева неосновани, а побијана пресуда правилна и законита. Предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговор на захтјев, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС” број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је рјешењем о експропријацији број ... од 27.5.2009. године по приједлогу Р. С. извршена експропријација некретнина к.ч. бр. ... (нп ...) зв. “Бара” у нарави њива 4. класе у површини од 920 м²; к.ч. бр. ... (нп ...) зв. “Бара” у нарави њива 4. класе у површини од 128 м² и к.ч. бр. ... (нп ...) зв. “Жажиште” у нарави њива 4. класе у површини од 6.593 м² стварно и фактичко власништво К. Ж., а у сврху изградње аутопута Б.-Д.. Првостепеним рјешењем одбијен је захтјев К. Ж. за деекспропријацију предметних непокретности, уз образложење да је корисник експропријације у року од 3 године од правноснажности тог рјешења

(27.5.2009. године) извршио, према природи објекта, знатније радове на том објекту. Оспореним актом је уважена жалба К. Ж., поништено првостепено рјешење и предмет враћен на поновни поступак. Побијаном пресудом је уважена тужба и поништен оспорени акт.

Побијана пресуда је правилна.

Експропријација предметних некретнина, стварно и фактичко власништво К. Ж. је извршена за потребе изградње аутопута Б.-Д. и није спорно да је рјешење о експропријацији постало правноснажно 27.5.2009. године, а да је изградња аутопута још у току. Тачно је да је одредбом члана 36. став 1. ЗЕ прописано да ће се на захтјев ранијег власника експроприсаних непокретности, правноснажно рјешење о експропријацији поништити ако корисник експропријације у року од 3 године од правноснажности тог рјешења није извршио, према природи објекта, знатније радове на том објекту.

У конкретном случају, како је то правилно истакао нижестепени суд у побијаној пресуди, ради се о изградњи веома комплексног и сложеног објекта за чије предузимање само припремних радњи је потребан одређени временски период, а изградња таквих објеката засигурно траје знатно дуже од периода од 3 године. Изградња објекта оваквог типа подразумијева изградњу у етапама или по дионицама (лотовима), тако да се на једном дијелу дионице изводе припремни радови, а који подразумијевају ископчење појаса експропријације, крчење шибља и уклањање органских материја, скидање слоја хумуса, регулацију потока и ријечних корита, ископ усјека и изградњу насипа, релокацију подземних и надземних водова инфраструктуре, те експлоатацију минералних сировина итд., а на другој дионици може подразумијевати насипање трасе пута, ваљање, асфалтирање и сл.

Дакле, изградња ових објеката подразумијева да се не могу, у истом обиму и у истом интензитету, обављати радови на свакој дионици пута, па је тачна констатација заинтересованог лица да на дионици пута, коју чине експроприсане непокретности у својини заинтересованог лица, нису изведени знатнији радови, али због природе самог објекта та чињеница се не може одвојено посматрати од изградње комплетног објекта који се гради у дужини од 72 км, а чија је изградња започета из правца Д., па се код изградње објеката овакве природе и сложености мора уважити и јавни интерес који у овом случају претеже у односу на лични (приватни) интерес заинтересованог лица. Стога је без основа позивање заинтересованог лица на чланак објављен у “Гласу Српске” 12. и 13.3.2016. године под насловом “Приоритет, изградња и категоризација путева у којем је наведено да је почетак градње пута Б.-Д. 2014. година, а рок изградње 2017. године“.

Стоји чињеница да налаз вјештака урбанисте није сачињен за потребе овог предмета, већ је сачињен за потребе предмета број 21.36/473-14/13 који се такође односи на захтјев за деекспропријацију других некретнина, к.о. П., а које су експроприсане, такође, у сврху изградње аутопута Б.-Д., али с обзиром да је наведени вјештак грађевинско-архитектонске струке дао закључке који се односе на изградњу цијелог објекта аутопута Б.-Д., онда се ти закључци могу користити и у овом предмету, с обзиром да се односе на исти објекат. У наведеном налазу вјештак износи да није могуће посматрати знатнију извршеност радова на објекту аутопута на нивоу једне локације коју чине некретнине једног или више власника, јер је планом парцелације и

урбанистичко-техничким условима третиран простор за изградњу аутопута у дужини од 72 км и да су на појединим дијеловима аутопута и завршени одређени радови на дијелу трасе, а док се на другом дијелу изводе радови ископчења терена, геодетског снимања, радови на крчењу шибља, скидању слоја хумуса, чишћењу водотока, асфалтирању итд., да је требало прибавити разна одобрења и дозволе, те потписати уговоре са извођачима радова, због чега се мора закључити, с обзиром на обимност радова, сложеност и комплексност изградње таквог објекта, да су радови изведени у знатнијем обиму посматрајући објекат као једну цјелину и водећи рачуна о природи објекта.

Из наведених разлога правилно је побијаном пресудом уважена тужба и поништен оспорени акт, јер провођење поновног поступка није у складу са начелом економичности, а због наводних повреда поступка које је навела тужена у оспореном акту, будући да би захтјев заинтересованог лица за деекспропријацију непокретности и у поновљеном поступку био одбијен из разлога које је навео нижестепени суд у побијаној пресуди као и Врховни суд у овој пресуди.

Из изнијетих разлога, по оцјени овог суда, у побијаној пресуди нису остварени разлози њене незаконитости из одредбе члана 35. став. 2. ЗУС, па се захтјев заинтересованог лица за њено ванредно преиспитивање, на основу одредбе члана 40. став 1. тог закона, одбија као неоснован.

Будући да је захтјев заинтересованог лица одбијен као неоснован, то му сходно одредби члана 6. Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је његов захтјев за накнаду трошкова састава захтјева по адвокату, одбијен као неоснован.

Записничар
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић